

[Statsministeren.]

bygger paa en saglig Bedømmelse af, hvad vedkommende Erhverv er i Stand til at give. Jeg vil ikke benægte, at jeg egentlig anser denne Vej for sagligt mere rigtig; baade det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen og det ærede Medlem Hr. Starcke har kritiseret, at vi ikke har været inde paa den Vej, og jeg er i og for sig ikke uenig med dem. Men det nødvendiggør, at man har et Udvalg, der er virkelig sagkyndigt paa disse Omraader, som er meget, meget udviklede, og som jeg kan forsikre det ærede Medlem Hr. Starcke om, at han ikke i Løbet af ganske kort Tid kunde sætte sig ind i og udarbejde Forslag for, et Forslag som kunde bruges i Praksis. Saa uhyre udviklede og komplicerede og mangesidige er disse Forhold, næsten en hel Videnskab er det, at der maa sagkyndige Folk til at studere og bedømme dem for saa at afgive deres Votum og enten selv træffe Afgørelse eller ogsaa gøre Indstilling til Rigsdagen om, at den træffer Afgørelse. Men det er ikke det, dette Lovforslag gaar ud paa. Jeg har bedømt Situationen saadan, at det vilde der være endnu mere Modstand imod fra Arbejdernes og deres Repræsentanters Side. Jeg kan godt se, der kan være visse Skavanker ved Forslaget, netop fordi det er et Mæglingforslag, men det er fremsat for at vise et Hensyn over for Parterne og for at opnaa en saa stor Tilslutning som muligt ogsaa blandt de Partier, som man nu forstaar ikke vil medvirke til dets Gennemførelse.

Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen beklagede sig over, at man heller ikke havde faaet Oplysning om, hvad det kostede at slagte en Gris i 1935, og hvad det kostede nu. Dette Spørgsmaal er gaaet til Administrationen, der ikke var i Stand til at besvare det. Der blev oplyst, at det eneste Sted, hvor man virkelig kunde besvare dette Spørgsmaal, var paa Slagterierne. Jeg kan ikke udtale mig om, hvorvidt de har nogen Statistik, der er gyldig for alle Slagterier eller kun for hvert enkelt, men det er jo muligt, at man kan faa disse Oplysninger frem, og det har jeg selvfølgelig ikke det fjerneste imod. Jeg ser bare ikke, at det kan have nogen som helst Indflydelse paa dette Forslag, da det jo ikke er vor Opgave at bedømme de forskellige Takster. Ingen uden det kommunistiske Parti og Retsforbundet har forlangt dette, fordi man jo ogsaa kunde se det umulige i, at vi skulde sidde og bedømme, om det skal dreje sig om 2 eller 5 Øre i det enkelte Tilfælde, og alle disse mange Detailbestemmelser.

Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen hævdede generelt i denne Forbindelse, at man ikke kunde faa Oplysninger, og ankede over, at der, hvad Sukkerordningen angik, heller ikke kunde skaffes Oplysninger, og at Handelsministeren ganske skulde have forsømt at træffe Foranstaltninger til at nedsætte det lovede Udvalg. Jeg kan heroverfor oplyse, at der under 11. April i Aar blev afsendt fra Handelsministeriet til Rigsdagens Bureau en Skrivelse med Anmodning om, at et saadant Udvalg blev nedsat. At det ærede Medlems Kritik er fuldkommen uberettiget, kan altsaa dokumenteres i dette Tilfælde, formodentlig ogsaa paa mange andre Punkter.

Det ærede Medlem mente det var et Bevis for, at han havde Ret, naar man ikke imødegik hans Paastand. Jeg vil advare det ærede Medlem imod at drage den Slutning. Hans Paastande er efter min Mening i mange Tilfælde saa hasarderede, at ingen ser nogen Nytte i at gaa ind paa en saglig Imødegaaelse af dem.

Det ærede Medlem Hr. Starcke fremhævede, at jeg havde sagt, det havde ingen Betydning, hvad de menige Slagteriarbejdere sagde, naar bare Tillidsmændene gik ind for Forslaget. Det har jeg aldeles ikke udtalt. Selvfølgelig har det ikke alene Betydning, men ogsaa afgørende Betydning, naar det viser sig, at saa kan Forslaget falde. Men det, jeg har fremhævet, er, at naar Tillidsmændene gaar ind for Forslaget, er det dog en Støtte for den Antagelse, at helt urimeligt over for Arbejderne kan Forslaget ikke være, det maa have en større Sandsynlighed for at blive modtaget i Arbejdernes Kreds med Forstaaelse. Naar Arbejderne har set, at deres egne Tillidsmænd, som de selv har valgt, to Gange er gaaet ind for Forslaget, saa kan det ikke betegnes som et Overfald paa eller en Tilsidesættelse af Arbejderne, saaledes som mange gerne vil gøre det til. Dette kan ikke anføres, fordi som sagt Arbejdernes egne Tillidsmænd har ment, at det var det bedste, de i den givne Situation kunde opnaa, og det selvfølgelig ogsaa var Betingelser, som de kunde være tjent med at arbejde under.

Det ærede Medlem Hr. Starcke spurgte endvidere, om jeg ikke vilde foranledige, at dette Forslag fik en kortere Løbetid, og at der saa af Rigsdagen blev nedsat et Udvalg, som skulde undersøge disse Forhold og derefter komme til Rigsdagen. Vi har ikke foretaget nogen som helst Ændring i Forligsmandens Forslag, og i det Øjeblik